

coordonator
Henry Gee
antologia
viitorului

Traducere din limba engleză
Ana-Veronica Mircea, Alexandra Popescu,
Gabriel Stoian, Magda Xenofont, Silviu Genescu

HENRY GEE este Senior Editor la revista *Nature* și autor al volumelor *The Science of Middle Earth*, *Jacob's Ladder: The History of the Human Genome* și *In Search of Deep Time: Beyond the Fossil Record to a New History of Life*.

ANTICIPATIA

Cuprins

Introducere: Nostalgia viitorului de HENRY GEE	7
Abilitatea cognitivă și becul de Brian Aldiss	17
Nu falsificați! deGILLES AMON	21
Verifică elasticul înainte de a sări! deNEAL ASHER	24
Douăzeci și 2 deNATE BALDING	28
Sub gheăta marțiană deSTEPHEN BAXTER	33
Inteligenta legitimație de partid deBARRINGTON J. BAYLEY	37
Ram Defazat 2 deGREG BEAR	41
O viață cu un semiconștient deGREGORY BENFORD	46
Să fii al naibii dacă n-o faci deLUCY BERGMAN	50
Pedeapsă pe măsură deDAVID BERREBY	54
Avioane de jucărie deTOBIAS S. BUCKELL	58
Un exemplu beton de Grupul de complexitate și forme artistice: J. CASTI, J.-P. BOON, C. DIERASSI, J. JOHNSON, A. LOVETT, T. NORRETRANDERS, V. PATERA, C. SOMMERER, R. TAYLOR și S. THURNER	6
Durerile lui Dion Harper deARTHUR CHRENKOFF	66
Măsuri locale de îmbunătățire deARTHUR C. CLARKE	70
Omfalosfera deJACK COHEN	73
Pisica lui Picasso deRON COLLINS	77
Râul bunicului deBRENDA COOPER	81
Castele de nisip: o distopie deKATHRYN CRAMER	85
Hot dogs à la Adam la sfârșitul lumii deJEFF CROOK	89
Petrecerea s-a terminat dePELENOPE KIM CROWTHER	93
Transport de placere deROLAND DENISON	97
Iubita ideală dePAUL DI FILIPPO	101
Crimă cu printare deCORY DOCTOROW	105

Scurtă istorie a aplicației morții deDAVID EAGLEMAN	108
Only Connect deGREG EGAN	111
La zoo deWARREN ELLIS	114
Lichidatorii deMICHAEL GARRETT FARRELLY	118
Vremea cometelor deJOHN M. FORD	122
Ars longa, vita brevis deJAMES ALAN GARDNER	125
Nu suntem oameni? deHENRY GEE	129
În realitatea virtuală nu plouă niciodată deJOHN GILBEY	133
Gordy mi-a dat numele tău deJIM GILES	137
Nostalgie deHIROMI GOTO	141
Odraslele Satanei? deNICOLA GRIFFITH	145
Transferul deJON COURtenay GRIMWOOD	149
Vorbește, ciudatule! deEILEEN GUNN	153
Cablaj pe înimă deJOE HALDEMAN	157
Pisoil etern dePETER F. HAMILTON	161
Drumul spre anul 3000 deGARRY HARRISON	165
Operațiunea Tesla deJEFF HECHT	168
Vânzarea deFREDRICK HEEREN	172
Eșuat în Siracuza deTom Holt	176
Oamenii nu vând așa ceva în niciun oraș deNATO HOPKINSON	180
Reflexie internă totală deGWYNETH JONES	184
Alegerea deELLEN KLAGES	187
Semi-autonom deJim KLING	191
Dezvoltarea de noi produse deNANCY KRESS	195
Ador ficatul: O altfel de poveste de dragoste deLARISSA LAI	200
Un avatar în spațiul cosmic deGEOFFREY A. LANDIS	204
Întrebări frecvente pentru grupul de informare comp.basilisk deDAVID LANGFORD	208
Adunarea clanurilor deREINALDO JOSÉ LOPES	213
Cum să ai grija de tine însuți deIAN R. MACLEOD	217
Din nou, nemurirea deKEN MACLEOD	221
Vorbe, vorbe, vorbe deELISABETH MALARTRE	225
eScularea-de-dimineață! deDAVID MARUSEK	229
Nu rosti cuvântul care începe cu „f“ deNEIL MATHUR	233
„Carne“ dePAUL McAULEY	237
Candidatul deJACK McDEVITT	241
Propunere modestă pentru perfecționarea Naturii deVONDA N. MCINTYRE	246
Republica Insulei lui George deDONNA McMAHON	250
Încarnarea mea, stelele deROBERT A. METZGER	254
Sportul rege dePAUL STEVEN MILLER	258

<i>Noaptea Oscarurilor 2054</i> deSYNE MITCHELL.....	262
<i>Oamenii vizibili</i> deMICHAEL MOORCOCK	266
<i>Mesajul din Albian</i> deOLIVER MORTON	270
<i>Fotonii nu mint</i> deEVAN NISBET	273
<i>Străini în noapte</i> deSALVADOR NOGUERA.....	277
<i>Tic-tac, curly-wurly</i> deGARETH OWENS.....	281
<i>Mica eroare de calcul a tatei</i> deASHLEY PELLEGRINO.....	285
<i>Tăcerea minții</i> deFREDERIK POHL	289
<i>Mari descopeririri neraportate nr. 163</i> deMIKE RESNICK	293
<i>Să te simți respins</i> deALASTAIR REYNOLDS	297
<i>Procesul lui Jeremy Owens</i> dePETER ROBERTS	301
<i>Prometeu, în sfârșit, eliberat</i> deKIM STANLEY ROBINSON	305
<i>Înfiorătorul nimic</i> deJUSTINA ROBSON	309
<i>Cădere</i> deBENJAMIN ROSENBAUM	312
<i>Panpsihismul demonstrat</i> deRUDY RUCKER	316
<i>Abdicarea papei Maria a-III-a</i> deROBERT J. SAWYER.....	320
<i>Reincărcătorul</i> deCATHERINE H. SHAFFER	324
<i>De la biroul lui Jarrod Foster</i> deBIREN SHAH.....	328
<i>Povestea lui Pluton</i> deROBERT SILVERBERG.....	332
<i>Madame Bovary, C'est Moi</i> deDAN SIMMONS.....	336
<i>Bacteria tuberculozei intră în ONU</i> deJOAN SLONCEWSKI.....	341
<i>Iar el din miere s-a înfruptat...</i> dePAUL SMAGLIK.....	345
<i>Un om de teatru</i> deNORMAN SPINRAD	349
<i>Turnul de fildeș</i> deBRUCE STERLING.....	353
<i>Play it again, Psalm</i> deIAN STEWART	357
<i>Semnale MAXO</i> deCHARLES STROSS	361
<i>Anul auriu</i> deIGOR TEPER	365
<i>Paratext</i> deSCARLETT THOMAS	368
<i>Pisica lui Murphy</i> deJOAN D. VINGE	372
<i>Câștigați un premiu Nobel!</i> deVERNOR VINGE	377
<i>Un act de credință</i> deTHEO VON HOHENHEIM	381
<i>Nectarul Nadiei</i> deIAN WATSON	385
<i>Pulchritexul lui Statler</i> deMATT WEBER	390
<i>Nu-i totul pierdut</i> deSCOTT WESTERFELD	394
<i>Cheiia</i> deIAN WHATES	398
<i>Protocolele nașei</i> deHEATHER M. WHITNEY	402
<i>Lunga Despărțire</i> deROBERT CHARLES WILSON.....	406
<i>Porcii cu aripi</i> deK. ERIK ZIEMELIS	410

Introducere:

NOSTALGIA VIITORULUI

Henry Gee

Traducere de Ana-Veronica Mircea

– *Stiam* eu c-o să te găsesc aici, sus!

Estragon nu spuse nimic, dar își târșâi picioarele, trăgându-se ceva mai către vest pe banca de pe acoperiș („Mai departe de Mecca”, cum zicea de obicei), ca să-i ofere vechiului său prieten Vladimir un loc unde să se cocoațe. Fără să vorbească, dădu din cap către muștiucul nefolosit al narghilelei. De sub gluga sutanei nu i se vedea decât vârful nasului lung, cu porii ca niște cratere. Sutana unui editor științific, unul dintre cei doi care mai existau. Vladimir o purta pe cealaltă, numai că gluga lui era lăsată pe spate și părul alb, rebel, i se agita în bătaia vântului. Cu șuvițele căzându-i de-a curmezișul feței grase, cu bărbie dublă, Vladimir luă muștiucul și trase din el îndelung.

– Foarte bun tutunul, bătrâne prieten.

– Se numește „Garda Revoluționară”. Piața Camden. Mai bun, oricum, decât ce fumăm de obicei.

Cei doi colegi continua să pufăie în tăcere. Erau puține de spus, sau aşa se părea, și aparent tot puține de făcut. La *Nature*¹ mașinile executa aproape totul – selectau manuscrisele pentru publicare, scriau articolele de opinie, redactau, scurtau. Și – tot atât de imparțial, pe cât de frecvent – expediau mesajele prin care – și exprimau cu regret dezamăgirea către alte mașini, care erau specializate în domeniul căutărilor, și prezenta manuscrisele spre publicare.

Înlăturarea treptată a personalului omenesc de la *Nature* se petrecuse încetul cu încetul, astfel încât fusese aproape imperceptibilă, până când nu mai rămăseseră decât cei doi bătrâni înțelepți, un vestigiu de neînlăturat datorită clauzelor de pensionare stipulate, banale mai înainte vreme, dar în momentul acela de altminteri uitate – și imposibil de abrogat. Având foarte puține de făcut, personalul tot mai redus își lăua pauze de țigară din ce în ce mai lungi, până când acestea deveniseră mai mult sau mai puțin neîntrerupte. Nargileaua lui Vladimir și a lui Estragon era tot timpul în funcțiune.

Dar Estragon îți simțea colegul, cel mai entuziast dintre ei doi, cloicotind de o agitație reținută.

- Haide, dă-i drumul, spune – indiferent ce-ar fi.
- Ei bine, este... este...

Estragon dădu pipa la o parte și întoarse spre Vladimir, prietenul pe care-l cunoștea de cincizeci de ani, o privire albastră pătrunzătoare, tulburându-l.

- Mă uitam prin niște arhive vechi, știi, și... ei, am găsit ceva... *interesant*. Estragon se întoarse la pipa lui.

– *Pentru tine* e interesant *orice*, bombăni el, printre dinții înclestați. Vladimir se prefăcu ofensat.

- Da, *interesant*.

– Cum – mai interesant decât lucrările tale vechi despre Turgescenția Cuantificată? Decât Nanoingineria Cromozomială Histrionică? Și decât

¹ *Nature* este o cunoscută revistă de știință britanică. Povestirile din acest volum au apărut la rubrica *Futures* („Viitoruri”) din *Nature* între anii 1999 și 2006 (n. red.).

chestia aia cu care – ai venit săptămâna trecută – Astrologia Transneptuniană Aplicată?

Estragon accentua majusculele, subliniindu-și sarcasmul amar. Vladimir era netulburat.

– Mai – bătrâne prieten – mai interesant chiar și decât ele!

– Ei, n-aș fi crezut niciodată.

Cei doi se întoarseră la îndeletnicirea lor comună, camaraderească, de ingerare narcotică epitelială, oferindu-i lui Vladimir o pauză suficient de lungă ca să – și facă anunțul mai dramatic. Ca retragerea apei înaintea unui tsunami.

– Ficțiune!

– *Ficțiune*?

– Asta am spus, Estragon – *Ficțiune*.

– Vrei să zici – ficțiune, ca în poveștile născocite? Suspendare-a-ne-increderii, și tot restul?

Nepăsarea studiată a lui Estragon se retrase făcând loc uimirii sincere, cu nargileaua pe deplin uitată – cu gura deschisă, cu muștiucul încremenit în mână, ca o râmă moartă. Scena, aşa cum era, îi aparținea lui Vladimir, necontestată.

– Da, știu. Și eu am fost uimit. Dar se pare că *Nature* a hălduit cândva pe aceste tărâmuri interzise. Am dat peste o serie de lucrări publicate de noi cu vreo sută de ani în urmă, la cumpăna dintre milenii pe stil vechi, înainte de trecerea la calendarul Profetului, Fie El Binecuvântat.

Estragon făcu un gest care sugera – sugera numai, a se lăua notă – o plecăciune rituală.

– Aceste lucrări au fost adunate laolaltă sub titlul *Antologia viitorului*. La început am crezut că se încadrau printre lucrările decente, știi, dar foarte puține dintre obiectele menționate erau recognoscibile. Pe urmă, după ce am citit câteva, m-am luminat – erau *speculații* despre modul în care ar fi putut evolua lucrurile, dacă ar sta cineva să urmărească anumite tendințe științifice foarte discutate la vremea respectivă.

– Care – de exemplu, Nanoparticulele ca Postumanitate, Primul Contact și altele de soiul ăsta?

Respectătorul meu – Da – ei, aşa cred. Dăr toate erau în engleză, prin urmare uneori a fost greu de spus. Nu erau nici măcar în farsi, ca să nu mai vorbesc de arabă.

– Sună a blasfemie – și încă a dublă blasfemie! Foarte bine că erau în engleză. La drept vorbind, n-ai vrea genul astă de lucruri prin preajmă.

– Nu – ar fi trebuit să mă gândesc că nu!

Vladimir roși, ca și cum ar fi fost surprins uitându-se la fotografii cu glezne de femei. Amuți.

– Ei, haide, îl îndemnă prietenul lui. M-ai pus pe jar, nu te poți opri acum. Discreție e cel de-al doilea nume al meu. În plus, cui i-am putea noi spune?

Se lăsa o altă tacere. Cei doi se uitau de-a lungul acoperișurilor Londrei, toate sub stăpânirea liniștii, excepție făcând doar atotpătrunzătorul zumzet și tic-tic-tic al mașinilor, mașinilor, mașinilor... Vladimir se liniști.

– A început cu unul dintre predecesorii noștri, un bărbat pe nume Gee...

– Gee și mai cum?

– Doar „Gee”.

– Bizar nume...

– Ei bine, acest Gee, încurajat de colegii lui, și mai ales de șeful său, editorul Philip Campbell, și de alți editori prieteni cu el – da, pe vremea aia erau o grămadă! – a primit o serie de speculații de la oamenii care scriau aşa ceva ca hobby. Sau chiar – dacă-ți vine să crezi – ca să-și câștige existența.

– Nemaipomenit!

– Nature a publicat acest material, în fiecare săptămână, timp de mai bine de un an...

– Uluitor!

– Așteaptă, e mai mult de atât... după o întrerupere de cinci ani, au editat o serie și mai lungă. Una peste alta, Nature a publicat mai bine de o sută cincizeci de mostre.

– Când s-a întâmplat asta?

– Păi, cred că acest editor pe nume Gee a pus o parte dintre ele într-o carte, împreună cu un alt bărbat, pe nume Hartwell, într-un loc numit Tor.

– Hartwell? În orice caz, nu e la fel de bizar ca „Gee”. Si pe urmă?

– Pe urmă nimic. N-au mai încercat altă dată. Lucrurile... s-au schimbat. Se lăsa o tacere îndelungată, dar de data asta o rupse Estragon.

– Ficțiune. N-am mai citit aşa ceva de ani buni.

– Vrei să spui că...

– Mărturisesc că m-am delectat cu asta, odată ca niciodată. În tineretea mea. Nu mă deranjează să o recunosc. Oftă. La urma urmelor, cum ziceam, cui îi putem noi spune?

Vladimir era îngrozit. Estragon continuă.

– Cu siguranță. Îmi plăcea, în mod deosebit, un scriitor pe nume Dan Simmons. Si Neal Asher. Si Greg Bear. Si mai ales Moorcock.

– Recunosc aceste nume – erau, toate, în seria aceea numită *Antologia viitorului*.

Estragon ciuli urechile, cu licărul unei priviri poznașe potopit curând de ceață a ceea ce părea să fie dor și regret pentru un trecut pierdut și, mai discret, pentru un viitor pierdut. Dar ochii i se îngustără.

– Uite ce e, Vlad – ești *sigur* că era ficțiune? Noi am publicat ceva lucruri nebunești de-a lungul secolelor. Unele literalmente de necrezut la vremea respectivă. Multe chiar greșite, aş putea să spun. Dar, cel puțin, totul prețindea să ajungă la Adevarul Sacru. Tu n-ai citit niciodată ficțiune...

– Nu, e adevarat: am fost, deopotrivă, binecuvântat și blestemat să fiu pios.

– În acest caz, cum ai putea să știi care e diferența? Diferența dintre Adevar și Iluzie? Sau dacă e vorba de orice altceva, situat între ele? Sau chiar despre ceva care e cu adevarat ceea ce trebuie, dar poartă o mască?

Vladimir oftă.

– Ai dreptate. Poate că nu știe nimeni, niciodată.

Estragon își bătu prietenul pe mâna zbârcită, cu pete maronii, și își relua îndeletnicirea, inhalarea canabisului.

– Ține-te de Astrologia Transneptuniană Aplicată. Eu aşa aş face.

Gândurile lui Vladimir, întotdeauna fluturi deasupra incredibilelor adâncimi ale acumulărilor de cunoștințe omenești, își schimbară mașuzul, de parcă discuția n-ar fi avut loc niciodată.

Respect – Știai că dacă Primă Intrare lui Quaoar¹ se îndepărtează, petrecându-se în a Șaptea Casă a lui Sedna...?

Dar Estragon era, încă o dată, pierdut în propriile sale lumi.

II

Indiferent ce ar putea rezerva viitorul pentru *Nature*, trecutul său – ba chiar însăși existența sa – le datorează foarte mult nemulțumirilor din plan religios și politic. În secolul al XIX-lea, profesorilor universitari de la Oxford și Cambridge li se pretindea să fie adeptii Bisericii Anglicane oficiale. Cei excluși din aceste instituții din motive care țineau de religie și de politică – catolici, evrei, atei și disidenți de toate soiurile – au fost purtați de soartă, pesemne inevitabil, către Londra, unde a luat ființă, în 1928, University College.

A existat un grup de astfel de universitari stabiliți în Londra și gravitând în jurul lui Thomas Henry Huxley – unul dintre primii susținători ai darwinismului – care-au descoperit că n-aveau ce citi. Membrii respectivului grup, cunoscut sub numele de Clubul X (Noaptea Doamnelor era cunoscut drept XYves), erau fanii unui periodic numit *The Reader*. Însă, când acesta și-a încetat apariția, Clubul X l-a convins pe editorul scoțian Alexander MacMillan să scoată o revistă științifică. Și astfel s-a născut *Nature*, la data de 4 noiembrie 1869, iar familia MacMillan o publică de atunci. Ascensiunea publicației către un statut proeminent s-a produs treptat, dar inexorabil: multe, poate chiar cele mai multe dintre descoperirile științifice care au modelat lumea (și mințile autorilor de ficțiune) au apărut pentru prima dată, ca lucrări de cercetare, în paginile revistei *Nature*: structura ADN-ului, principiile laserului, descoperirea neutronului și multe altele.

S-ar putea ca atmosfera de răzvrătire veselă în care a luat ființă *Nature* să fi fost aceea care i-a permis să-și asume riscuri, să se aventureze pe un teritoriu necartografiat al publicistica – pur și simplu fiindcă era cu putință, sau fiindcă era amuzant. Și poate și pentru că, în pragul secolului XX, unul dintre colaboratorii obișnuiți ai revistei a fost însuși H.G. Wells, acest Shakespeare al science fiction-ului. În 1902, *Nature* publicase deja o versiune wellsiană uimitoare a evoluției viitoare a științei, incluzând elemente care erau, din întâmplare, precursoare ale psihoistoriei – aplicarea ficțională a mecanicii statistice la istoria umană, la care apelează Isaac Asimov – și chiar ale „postumanității”, una dintre preocupările curente ale science fiction-ului.

Așa că pentru *Nature* a părut cât se poate de firesc să marcheze apropierea celui de-al treilea mileniu cu o serie de povestiri SF. *Antologia viitorului* a fost lansată pe data de 4 noiembrie 1999 (la cea de-a o sută treizecea aniversare a revistei), cu o puternică răbufnire de apocalipsă de mare clasă, marca sir Arthur C. Clarke, singurul autor de SF de care credeam noi că era posibil să fi auzit cititorul obișnuit al revistei noastre.

S-ar putea să ne fi subestimat publicul. Mulți savanți – dacă nu cei mai mulți – au crescut citind science fiction și mulți cititori au devenit fani ai rubricii noastre săptămânale fie și numai, poate, ca formă de plăcere vinovată. Am subestimat, totodată, și venerația cu care e privită revista în comunitatea SF. Clarke, în ciuda unui munte de alte probleme presante, și-a trimis povestirea cu poșta următoare, iar mulți autori celebri de SF au fost nerăbdători să colaboreze. Mai multe povestiri au fost antologate de David Hartwell în *Best SF 6*. Programată inițial să se întindă pe durata a șase luni, prima serie a *Antologiei viitorului* a durat mai bine de un an, încheindu-se în luna decembrie a anului 2000.

Dar dorința a rămas, așteptând să fie împlinită. Așa că, la începutul anului 2005, când o pagină a rămas liberă, seria *Antologiei viitorului* era gata și a început, după cum se poate demonstra, o cursă încă și mai glorioasă, încheiată la sfârșitul anului 2006 (o parte dintre aceste povestiri au fost de asemenea adunate în *Best SF 11*). Atunci ne-am dat

¹ Unul dintre cei mai mari planetoizi transneptunieni, descoperit în 2002 (n. tr.).

seama că mulți oameni de știință erau, în aceeași măsură, nu numai cititori avizi de SF, ci și foarte buni scriitori. După ce luaserăm în considerație, cu strictețe, numai textele colaboratorilor, am deschis ușile pentru toți doritorii, cu speranța că aveam să descoperim nestemate printre autorii necunoscuți, care încercau poate pentru prima oară să scrie un text de ficțiune. Așa că, la fel de bine cum publicam povestiri primite de la maeștrii venerabili ai genului (n-o să-i fac să roșească menționându-le numele), am putut tipări și una primită de la Ashley Pellegrino, fiica unui cercetător științific, la vremea respectivă în vîrstă de numai unsprezece ani. Această efervescență a îndemnat Societatea Europeană de Science Fiction să-i acorde revistei *Nature*, în anul 2005, premiul pentru Cel mai Bun Editor de Science Fiction. Ei, nimeni nu a venit să ne arunce *în față* că tot ceea ce publică *Nature* e science fiction. Specificul revistei este, și rămâne, publicarea articolelor de cercetare serioase, de actualitate, din care unele par, la prima vedere, să fie surprinzătoare, dacă nu chiar literalmente incredibile, dar avem sentimentul că fondatorii săi ar fi fost de acord.

Deși rubrica de povestiri despre viitor din *Nature* a ajuns la capăt, e vorba de un „la revedere”, nu de un „adio”. În 2007, avem în continuare această rubrică în publicația lunată înrudită ca titlu, *Nature Physics*, și nu e în totalitate lipsit de rațiune să sugerăm că însăși *Nature* ar putea să se întoarcă spre viitor.

Apariția *Antologiei viitorului* e învăluită într-o ceată tot atât de deasă ca aceea care se rostogolea de-a lungul străzilor Londrei victoriene. S-a căzut de acord că a fost ideea mea, deși mulți dintre colegii mei aveau idei similare și, așa cum am subliniat, o astfel de sămânță specială a fost plantată la *Nature* cu un secol în urmă. Însă acesta este oricum locul potrivit pentru a le mulțumi tuturor celor care au jucat un rol în ceea ce privește aducerea pe lume a *Antologiei viitorului* și succesorul care a urmat.

Aș vrea să-i mulțumesc, în primul rând, lui Harriet Coles, la data respectivă redactorul rubricii de recenzii din *Nature*, ale cărei pagini au fost menite să găzduiască povestirile antologiei până când mi-a predat

mie ștafeta, pentru că, a spus, știam mai multe decât ea despre science fiction. Asta s-a petrecut în timpul unui prânz vesel, în compania profesorului de matematică Ian Steward, prolific popularizator al științei și autor SF, care ne-a dat startul oferindu-ne o listă lungă de adrese de contact. În anul 2000 am vizitat statul și orașul New York și birourile editorului-șef în domeniul SF de la Editura Tor, unde Tom Doherty, David Hartwell și Patrick Nielsen Hayden mi-au oferit mult mai multe adrese și o mulțime de sfaturi utile. Atunci a fost pusă pentru prima oară în discuție ideea unei antologii.

Mulți dintre colegii mei redactori au urmărit cu entuziasm seriile de povestiri. Cei care merită să fie menționați în mod deosebit sunt Christopher Surridge și Karl Ziemelis (ale căror cunoștințe vaste despre romane grafice și, respectiv, succese răsunătoare din domeniul SF au condus la numeroase discuții interesante și la sugerarea unor scriitori). Surridge, Ziemelis și mulți alți colegi de la *Nature* și-au încercat mâna scriind SF și veți vedea în paginile pe care le aveți în față o parte dintre rezultate. Firește că nimic din toate acestea n-ar fi fost posibil fără sprijinul editorilor revistei, Sarah Greaves și Peter Collins; al încăpătănatului meu redactor Colin Sullivan; și al artistului plastic Jacey, ale cărui desene inteligente și glumețe au contribuit într-o atât de mare măsură la aspectul povestirilor și la senzația creată de acestea în forma lor din revistă.

În ceea ce privește realizarea prezentei antologii, elogiile abundente trebuie extinse și asupra lui David Hartwell de la Tor, care știe infinit mai multe decât mine (e neapărat așa, fiindcă pot spune cu exactitate că eu unul nu știu absolut nimic) despre modul de realizare a unei antologii science fiction.

Rezerv ultimele mulțumiri pentru Philip Campbell, redactorul-șef al revistei *Nature*, care a avut curaj să-mi îngăduie să realizez și să difuzez povestiri reunite în *Antologia viitorului* – și să o fac fără nicio supervizare. Asta rezumă, cred eu, spiritul revistei noastre: să pătrundă cu mult curaj acolo unde nimeni n-a mai ajuns (ca să inventez o expresie) și să nu-i pese nici cât negru sub unghie ce-o să se-ntâmpăle după

ce vom fi ajuns acolo – știind doar că rezultatul ar putea fi distractiv, că o să fie, probabil, interesant și că vom fi învățat ceva pe traseu. Și, cine știe, s-ar putea întâmpla chiar să ne fi amuzat. Așa că vă ofer antologia în același spirit al divertismentului ocazional.

ABILITATEA COGNITIVĂ ȘI BECUL

Brian Aldiss

Traducere de Ana-Veronica Mircea

Brian Aldiss este unul dintre cei mai influenți scriitori de SF din lume, fiind, în aceeași măsură, unul dintre cei mai importanți romancieri, poeți, eseiști, dramaturgi, istorici SF și critici contemporani. Și-a vândut prima povestire SF, „Criminal Record”, în 1958, la vîrsta de douăzeci și nouă de ani; primul său roman SF, *Non-stop*, a apărut în 1958. Cel mai recent roman al său, *Jocasta*, a apărut în 2005, în al optzecelea an al vieții sale. Cândva redactor literar la *Oxford Mail*, încă mai locuiește în Anglia, la Oxford. Site-ul său web poate fi găsit la adresa www.solaris-book.co.uk/aldiss.

Sosirea navei *Cuceritorul* în spațiul arcopian se dovedește o ironie. Însă ne oferă ocazia de a privi în urmă, la îndepărtații noștri predecesori, și de a înțelege câte ceva despre societățile lor combative și precare.

Cadavrele odată îndepărivate de pe *Cuceritorul* și conservate în muzeul nostru, mecanicii au fost trimiși să studieze nava, ca parte a înregistrărilor noastre filogenetice.

Cuceritorul a fost dotat cu calculatoare de modă veche, cuantice. A părăsit vechiul Sistem Solar către sfârșitul anului 2095. Transporta zece mii de embrioni umani criogenizați și mai multe alte milioane de embrioni din speciile animale terestre, congelati în mod similar, alături